

λαιολόγος (1358), Ανδρόνικος ὁ Παλαιολόγος (1386) καὶ Μανουὴλ ὁ Παλαιολόγος (1392), ἐφ' ὧν οἱ Τούρκοι διήλθον τὸν Ἑλλήσποντον, ἀκυρίευσαν τὴν Καλλιόπολιν, καὶ ὁ Σουλτάνος Ἀμουράτης ἐστίσε τὸν θρόνον του εἰς τὴν Ἀδριανούπολιν, πᾶσαν στιγμὴν ἐπαπειλῶν καὶ τὴν Κωνσταντινούπολιν.

(*Ἀκολουθεῖ συνέχεια.*)

ΠΕΡΙ ΠΟΙΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΙΝΑΝ.

Εἰς κἀνὲν ἄλλο μέρος τοῦ κόσμου αἱ ποιναι δὲν ἐκτελοῦνται τόσον ἀπανθρώπως καὶ τόσον βαρβάρως ὅσον εἰς τὴν Κίνα· ἐκεῖ ὁ κλέπτης πρέπει ν' ἀποκεφαλισθῆ, ὁ φονεὺς νὰ κοπῆ εἰς χιλιάδας τεμάχια, καὶ ἡ μοιχὸς νὰ κτισθῆ ὡς ἀνάγλυφον φρικαλέον εἰς τὸν τοῖχον. Ναι μὲν ἀπανθρώπως ἡ Σινικὴ Κυβέρνησις τιμωρεῖ τὴν κακίαν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἔξοντῶνε· ἂν ἐδῶ εἰς τὰ μέρη μας αἱ ποιναι ἐκτελοῦντο ὄχι μὲ τὴσιν ἀλλὰ μὲ μικροτέραν δραστηριότητα, βεβαίως ἡ κακία δὲν ἤθελεν ὑπάρχει. Εἰς τὴν Ἑλλάδα, φέρ' εἰπεῖν, ἡ ληστεία πάντοτε καταμαστίζει τρομερῶς τὸ Κράτος τῆς, ἂν ὅμως οἱ ἔνοχοι ἐτοιμωροῦντο δρακοντίως, τότε οὐδὲ ὁ τρομερώτερος ληστὴς ἤθελε τολμᾶ νὰ πράττῃ τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα φρικαλέα κακουργήματα.

Ἴδου τί ἀπαντᾶται εἰς Ἀγγλικὴν τινα ἐφημερίδα τῆς Κίνας (Hong Kong register)· διὰ ποιὴν τινα τὴν ὁποίαν ἡ Σινικὴ Κυβέρνησις ἐπέβαλεν εἰς νέαν τινα γυναῖκα τοῦ Κακτῶν, φωραθεῖσαν ὅτι ἐδηλητηρίασε τὸν σύζυγον αὐτῆς, διὰ νὰ νυμφεῖθῃ ἕνα νέον ἑραστὴν, μετὰ τοῦ ὁποίου εἶχε σχέσεις ἐνόχους.

Τὸ κακουργιοδικεῖον ἀπεφάσισε νὰ ἐφρυσθῆ εἰς τὴν δυστυχῆ ταύτην γυναῖκα ἡ τιμωρία τὴν ὁποίαν ἐπιβάλλει ὁ ταρταρικὸς ποινικὸς κώδικς· νὰ κόπτεται ἡ ἔνοχος εἰς δέκα χιλιάδας τεμάχια. Ἴδου λοιπὸν ἐκ τῶν διαφόρων περιγραφῶν τοῦ δράματος τούτου ἡ μόνη τὴν ὁποίαν δυνάμεθα νὰ ἐκθέσωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν, ὡς ὀλιγώτερον ἀποτρόπαιον· ἐγράφη δὲ ὑπὸ αὐτόπτου μάρτυρος.

Πρὶν εἶτι ἐξημερώσῃ, ἡ εὐρύχωρος ἀκτὴ τοῦ Τιάν Τζέ, ὅπου τελοῦνται συνήθως αἱ θετικαὶ τιμωρίαί, ἐνεπλήσθη θεατῶν περιέργων. Περὶ τὰς ὀκτῶ ὥρας, δύο τύμβανα μακρόθεν ἀκουσθέντα ἀνήγγειλον ὅτι ἔρχεται ἡ ἐπεωκταία συνοδία, προηγουμένου τοῦ κακουργιοδίκου τῆς ἐπαρχίας καὶ μιᾶς σπεύρας δημίων.

Ἡ κατάδικος ἐκάθητο ἐπὶ βαναύσου τινὸς φορείου ἀπὸ καλάμους Ἰνδικούς κατεσκευασμένου, ἔχουσα τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας δεδεμένα περὶ τὸ σῶμα. Ἡ ὄψις τῆς ἦτον ἑλεινῆ· τὸ ὠχρὸν καὶ λειπόσαρκον πρόσωπόν τῆς ἐμαρτύρει τὰς κολάσεις τὰς ὁποίας καὶ μέχρι τοῦδε ὑπέμεινε ἡ γυνὴ αὕτη ἐν τῇ φυλακῇ· διεκρίνοντο

ὅμως ἐπ' αὐτοῦ λείψανα νιανικῆς ὀριότητος, ἐλύοντα τὴν συμπάθειαν τῶν περιεσταμένων.

Τὴν κατεβίβασαν ἐκ τοῦ φορείου εἰς τὸν ὀλέθριον τέπον, καὶ τὴν διώρισαν νὰ γονατίσῃ βλεπούσα πρὸς βορρᾶν, δηλαδὴ πρὸς τὸ μέρος ὅπου ὑπάρχει ὁ Αὐτοκράτωρ. Ἐνέπηξαν τότε στερεῶς εἰς τὴν γῆν πάσσαλον, ὅπισθεν τῆς γυναικὸς, καὶ διὰ μιᾶς τρύπας ὑπαρχούσης ἐπὶ τοῦ πασσάλου, ἐέρασαν τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς τῆς, τὴν ὁποίαν εἰς εὐρωστὸς ἄνθρωπος ἐτύλιξε περὶ τὴν χεῖρά του, ὥστε νὰ μὴ δύναται ἡ κατάδικος νὰ κινήται παντελῶς.

Τότε ὁ πρῶτος τῶν δημίων προσῆλθε κρατῶν πλατεῖαν τινα μάχαιραν, τῆς ἐχάριξεν ὀρίζοντείως τὸ μέτωπον καθ' ὅλον τὸ πλάτος, καὶ διὰ πλατέων διαλείων σιδηρῶν κατεβίβασε τὴν ἐπιδερμίδα ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν τῆς ἐνόχου, διὰ νὰ τὴν στερήσῃ δῆθεν τοῦ φωτός τῆς ἡμέρας, τὸ ὁποῖον ἦτον ἀνάξια νὰ βλέπῃ· διέρρηξεν ἔπειτα τὰ φορέματά τῆς καὶ τὴν ἐγύμνωσε μέχρι τῆς μέσης· τότε ἤρρισε ν' ἀποκόπητῃ ῥίπτων χαμαὶ τοὺς μαστοὺς πρῶτον, καὶ τὰ σαρκωδέστερα μέρη τῆς ῥάχους καὶ τῶν πλευρῶν.

Ἐπειδὴ αἱ κραυγαὶ τῆς καταδίκου εἰς πᾶσαν ἀποκοπὴν καθίσταντο σπαρτακιώτερας, νεύσαντος τοῦ ἐκεῖσε παρισταμένου δικαστοῦ, ὁ δῆμιος ἀμέσως ἀπέσπασε τοὺς πῆχεις τῶν δύο χειρῶν τῆς τιμωρουμένης χωρίσας αὐτοὺς ἐκ τῶν ἀγκῶνων, καὶ τέλος πάντων ἐθανάτωσε τὸ δύστυχόν του θῦμα, ἐμπιξας τὴν μάχαιραν εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ.

Ἄν ἡ τιμωρία ἐτελεῖτο καθ' ὅλην τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου διαγραφομένην ἀκρίβειαν, ὦφειλεν ὅλη ἡ ἐπιδερμὶς νὰ ἐκκοπῆ εἰς ἐλώρια, οἱ βραχίονες καὶ οἱ πόδες ν' ἀποσπασθῶσι μέχρι τῆς μετὰ τοῦ κορμοῦ τοῦ σώματος συναρμογῆς καθὼς εἶχεπραχθῆ εἰς Καντῶνα, ἐν ἔτει 1842, ἐπὶ δυναικὸς τινος ἥτις ἐφωράθη μοιχαλὶς καὶ φονεύτρια τοῦ συζύγου καὶ τοῦ πατρὸς αὐτῆς. Τόση εἶναι ἐπὶ τοιαύτων περιστάσεων ἡ αὐστηρότης τῶν Σινικῶν νόμων, ὥστε οὔτε θάπτονται τὰ ἀποκεκομμένα μέλη, πρὶν παρέλθωσι τρεῖς ἡμέραι· ἀπαγορεύεται δὲ καὶ τὸ νὰ ἐγειρῶσιν οἱ συγγενεῖς μνημεῖον, ἢ τὸ ἐλάχιστον σημεῖον νὰ βάλλωσιν ἐπὶ τοῦ τάφου τῆς οὔτω τιμωρηθείσης γυναικὸς.

Διηγηθέντες τὴν ἀπάνθρωπον ταύτην ποινὴν ἀπανθρώποτέρα τῆς ὁποίας δὲν γίνεται, δὲν ἐννοοῦμεν ὅτι καὶ οἱ κατόδικοι τῶν μερῶν μας νὰ τιμωρῶνται καὶ νὰ σπαρτάνονται τοσοῦτον ἑλεινῶς· ἀλλὰ πρὸς ἀπλὴν μερὸν περιέργειαν, πόσον δηλαδὴ ἐν ἀπολίτευτον ἔθνος τιμωρεῖ τὴν κακίαν, ἥτις νομίζεται παρ' αὐτοῦ πρᾶγμα ξένον διὰ τὸν ἄνθρωπον,

Ο Σ Ο Φ Η Σ.

Ὁ ἀνὴρ οὗτος ὑπῆρξεν ἀρχηγὸς τῆς μεταξὺ τῶν Περσῶν κατὰ τῶν Ὀθωμανῶν ὑπαρχούσης αἰρέσεως. Ἡμεῖς δὲ κατὰ τὴν δεκάτην τετάρτην ἑκατονταετη

ρίδα, και ἔλεγεν ὅτι κατήγετο ἀπὸ τὴν γενεάν τοῦ Ἀλῆ [ἑξαδέλφου, γαμβροῦ και ἐνός τῶν διαδόχων τοῦ Μωάμεθ] και ὅτι ὁ Ἀλῆς οὗτος ἦτο, κατὰ τὴν διαθήκην τοῦ Μωάμεθ, ὁ ἄμεσος αὐτοῦ διάδοχος, και ὄχι ὁ Ἀβουβέκερ, και διὰ τοῦτο ἀπεστάλη ἡδὴ αὐτός παρά τοῦ συρανοῦ εἰς ἀποδῶση εἰς τὸν Ἀλῆν τὴν εἰς αὐτὸν ἀνήκουσαν τιμὴν. Τὴν διδασκαλίαν δὲ αὐτὴν τοῦ Σοφῆ ἐδέχθησαν οἱ Πέρσαι, και τὴν φυλάττουσι μέχρι τῆς σήμερον ὄντες ἀσπαστοὶ ἐχθροὶ τῶν Μουσουλμάνων. Πιστεύουσι δὲ προσέτι και ὅτι τὸ Κοράνιον ἦτο γὰ δοθῆ εἰς τὸν Ἀλῆν, και κατὰ λάθος ἐδόθη εἰς τὸν Μωάμεθ.

K. M. Σ.

ΤΙΝΑ ΠΕΡΙ ΚΙΝΑΣ.

(Συνέχεια Ἀριθ: 26.)

Ἡ Κινεζικὴ φιλολογία εἶναι ἀναμφιβόλως ἡ πρώτη εἰς τὴν Ἀσίαν, διὰ τὸ πλῆθος, τὴν ἀξιολογίτητα και γνησιότητα τῶν μνημείων τῆς. Τὰ κλασικὰ συγγράμματα, τὰ ὁποῖα ὀνομάζονται Κίγγ, φθάνουν εἰς πολλὰ ὑψηλὴν ἀρχαιότητα. Τὴν φιλοσοφίαν τῆς Σχολῆς τοῦ Κομφουκίου καθυπέβαλαν βᾶσιν τῆς ἠθικῆς και πολιτικῆς τῶν. Ἡ ἱστορία ἦτο πάντοτε περισπούδαστος εἰς τοὺς Κινέζους, και τὰ χρονικά τῶν σχηματίζου ἄλλοι συγγράμματα τελειότατον και συνεχέστατον ἀφ' ὅσα σώζονται εἰς ὅποιανδήποτε ἄλλην γλῶσσαν. Αἱ συνήθεις σπουδαρχαίαι ἤνοιξαν εἰς τὴν ῥητορικὴν και φιλοσοφίαν μέγα στάδιον. Ἡ ἱστορία τῆς φιλολογίας, ἡ κριτικὴ τῶν συγγραμμάτων και ἡ βιογραφία σχηματίζου πολλὰ συγγράμματα, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀξιοσημείωτα διὰ τὴν εὐταξίαν και κανονικότητά τῶν. Οἱ Κινέζοι ἔχου πολλὰς μεταφράσεις σανακριτικῶν βιβλίων περὶ μεταφυσικῆς και θρησκείας. Οἱ πεπαιδευμένοι ἐπιμελοῦνται τὴν ποιητικὴν, ἧτις εἶναι παρ' αὐτοῖς οὐστηρῶς ὑταγμένη εἰς τὴν ὁμοιοκαταληξίαν και εἰς τὰ μέτρα τῶν στίχων ἔχου πονήματα λυρικά, διηγήματα και πρὸ πάντων περιγραφικά, θεατρικά δράματα, ἠθικὰς μυθιστορίας και μαγικά παραμύθια. Ἐχου δὲ και πολλὰς γενικὰς και εἰδικὰς συνόψεις, βιβλιοθήκας και ἐγκυκλοπαιδείας, και κατὰ τὴν τελευταίαν ἑκατονταετηρίδα ἤρχισεν ἡ τύποις συλλογῆς τῶν ἐκλεκτῶν συγγραμμάτων εἰς 180,000 τόμων, Σχόλια, σημειώσεις εἰς τὸ περιθώριον, πίνακες λέξεων και πραγμάτων εὐκαλάνου τὴν εὑρεσιν τῶν ζητουμένων. Οἱ Κινέζοι ἔχου ἐξαιρετὰ λεπτικά, εἰς τὰ ὁποῖα εἶναι ἐξηγημένα ὅλα τὰ γραφικὰ

καὶ σημεία τῶν και ὅλαι αἱ λέξεις τῆς γλώσσης τῶν με πολλὴν ἐπιμέλειαν και μεγάλην ἀκριβείαν. Τὰ βιβλία τῶν εἶναι τοπωμένα εἰς μεταξωτὸν χαρτίον, και ἐπειδὴ τοῦτο εἶναι καθ' ὑπερβολὴν λεπτόν, τυπώνονται μόνον εἰς μίαν σελίδα. Τὰ μέρη εἶναι χωρισμένα και σημειωμένα με ἀριθμὸς σελίδων και κεφαλαίων. Νὰ εἶπω συντόμως, οὐδὲ εἰς τὴν Ἑβραϊκὴν ὑπάρχει λαός, εἰς τὸν ὅποιον γὰ εὐρίσκονται τόσον πολλὰ, καλὰ και ἠθικὰ βιβλία.

Ἡ Γεωγραφία ἐτελειοποιήθη ἀπὸ τοὺς Κινέζους κατὰ τοὺς ἀρχαιοτάτους ἤδη χρόνους. Ἡ Γεωγραφία τῆς Αὐτοκραρίας περιέχεται εἰς 260 τόμους εἰς τέταρτον με σχεδιογραφίας και πίνακας. Περιλαμβάνει αὐτὴ τὰ πάντα τοπογραφίαν, ὑδρογραφίαν, περιγραφὰς μνημείων και ἀρχαιοτήτων, ἀξιοσημείωτα ἐκ τῆς φυσικῆς ἱστορίας, βιομηχανίαν, προϊόντα, ἐμπόριον, γεωργίαν, πολιτεύμα, εὐκοσμίαν, γενικὴν ἱστορίαν, βιογραφίαν και βιβλιογραφίαν. Ἡ Ἀστρονομία ἦτο μὲν πάντοτε γαπητὴ εἰς τοὺς Κινέζους, ἀλλὰ δὲν ἔκαμε μεγάλας προόδους. Αἱ μαθηματικαὶ γνώσεις τῶν φαίνονται πολλὰ περιορισμέναι ἔχου τὸ δεκαδικὸν σύστημα τῶν ἀριθμῶν, και κάμνου τοὺς ἀριθμητικὸς τῶν λογαρισμοὺς ταχέως ἐπάνω εἰς ἀριθμητικὸν σανίδιον. Ἡ ἰατρικὴ τῶν εἶναι συνδεδεμένη με δεισιδαιμονικὰς πράξεις και στηριγμένη εἰς οὐδαμινὴν θεωρίαν. Ἡ φαρμακοποιία τῶν εἶναι πολλὰ πλουσία, και ἔχου πολλὰ καλὰ βοτανολογικά βιβλία με φυτῶν εἰκόνας, τὰ ὁποῖα εἶναι πολὺ ὠφέλιμα. Αἱ ζωγραφικαὶ τέχναι ἔμειναν ἀτελεῖς εἰς τοὺς Κινέζους δὲν ζωγραφοῦν, εἰμὴ μόνον φυτὰ, ἄνθη, οἴκους, καράβια και ἐν ἐνὶ λόγῳ ἄψυχα πράγματα. Ἡ ἀγαλαματοποιητικὴ τῶν ἐξέχει μόνον κατὰ λεπτότητά τινὰ ὑπερβολικῶς μεγάλην. Γλύφουσι δὲ και ξύλα με θαυμάσιον λεπτότητα. Ἀπὸ τὴν τεκτονικὴν τῶν δὲν λείπει οὔτε μεγαλοπρέπεια οὔτε χάρις. Γενικῶς τὰ ὠραῖα χρώματα, με τὰ ὁποῖα καλλωπίζου τὰς οἰκοδομάς τῶν, εἶναι γοητευτικὴ. Ἡ πολυτέλεια, ἐξωρισμένη ἀπὸ τοὺς ἰδιωτικὸς οἴκους, ἐφαρμόζεται εἰς μόνα τὰ δημόσια οἰκοδομήματα, π. χ. Αὐτοκρατορικὰ παλάτια, ναοὺς, τύργους, θριαμβευτικὰ τόξα, πυλώνες πολλὰς και χαρακώματα. Αἱ γέφυραι, τὰ κινάλια, τὰ γοιώματα, τὰ ὁποῖα χαλινώνου τὴν ὄρμην τοῦ Κυτρίνου Ποταμοῦ εἶναι ἔργα τελειωμένα και ἐνταυτῶ ὠφελιμώτατα. Ἀπὸ τὴν μουσικὴν τῶν, ἧτις εἶναι θεμελιωμένη ἐπάνω εἰς πολυφωνικῶν σύστημα, ἔλλειπει κατὰ τὴν κρίσιν τῶν Εὐρωπαίων ἡ ἀρμονία και μελωδία.

Ἡ ἐσωτερικὴ ἐμπορία τῆς Κίνας εἶναι πολὺ ἀξιολογώτερα ἀπὸ τὴν ἐξωτερικὴν. Βοηθουμένη ἀπὸ ποταμῶν και καναλιῶν συναλλάσσει τὰ τεχνητὰ και φυσικὰ προϊόντα τῆς και ἡ τεράστιος αὐτὴ χῶς